Lietas arhīva Nr. C-0997-20/3
ECLI:LV:DAUT:2020:1008.C12099720.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Preiļos 2020.gada 8.oktobrī

Daugavpils tiesa
tiesnese I. Beitāne
ar tiesas sēdes sekretāri R.Znotiņu,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "GelvoraSergeļ" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2019.gada 30.decembrī prasītāja SIA "GelvoraSergeļ" ir cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju /pers. A/ par parāda piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai: galveno parādu 3585,31 EUR apmērā, tai skaitā parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 EUR; līgumiskos procentus 3568,31 EUR apmērā par periodu no 2008.gada 20.oktobra līdz 2019.gada 15.novembrim; līgumsodu 356,83 EUR apmērā par periodu no 2009.gada 29.janvāra līdz 2019.gada 15.novembrim; tiesas izdevumus: valsts nodevu 445,77 EUR; ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 EUR; kopā 7959,42 EUR; apstiprināt prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs un aizdevējs SIA "INSERVISS GROUP" noslēdza aizdevuma līgumu Nr.08000304688. Saskaņā ar 2011.gada 8.martā noslēgto cesijas līgumu un 2011.gada 21.novembra grozījumiem pie noslēgtā cesijas līguma, sākotnējais cedents savas prasījuma tiesības, kas izriet no līguma, cedēja (nodeva) KREDIT AB Marginalen (turpmāk- KREDIT AB Marginalen). 2012.gada 23.aprīlī KREDIT AB Marginalen tika pievienots Marginalen Bank Bankaktiebolag. Sākot ar 2012.gada 24.aprīli Marginalen Bank Bankaktiebolag bija atbildētāja kreditors.

Saskaņā ar 2016.gada 19.decembrī noslēgto cesijas līgumu starp Marginalen Bank Bankaktiebolag un prasītāju, ar 2016.gada 23.decembri (prasījuma tiesību pārejas diena) prasītājs kļuva par atbildētāja jauno kreditoru, ar tiesībām pieprasīt no atbildētāja līgumā noteikto saistību izpildi pilnā apmērā (tai skaitā, bet ne tikai tiesības atprasīt galveno parādu, procentus (tai skaitā nākotnes procentus), līgumsodu (tai skaitā nākotnes līgumsodu), parāda ārpustiesas atgūšanas iedevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes iedevumus (tai skaitā tos, kas var rasties nākotne), kā arī tiesības uz jebkādiem ar prasījumiem saistītiem nodrošinājumiem — cesijas līguma 2.1.punkts).

Saskaņā ar līgumā pielīgto maksājumu kārtību, atbildētājam bija pienākums līdz 2013.gada 25.oktobrim veikt atlikušā aizdevuma galvenā parāda un procentu pat aizdevuma lietošanu (jeb līgumisko procentu) samaksu, veicot regulārus ikmēneša maksājumus. Atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, tādēļ 2013.gada 26.oktobrī ir iestājies atbildētāja nokavējums.

Atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, tādēļ prasītājs pieprasa no atbildētāja nesamaksāto aizdevuma summu 3568,31 EUR un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 EUR, kopā 3585,31 EUR.

Prasītāja, piemērojot pielīgto līgumisko procentu likmi 2.08% mēnesī no neatmaksātā galvenā parāda, aprēķina un no atbildētāja pieprasa nesamaksātos līgumiskos procentus 3568,31 EUR.

Atbildētāja nokavējuma sekas, pamatojoties uz līguma noteikumiem, paredz prasītājai tiesības aprēķināt un pieprasīt no atbildētāja līgumsodu 0.5% apmērā no neapmaksātās summas par katru nokavēto maksājuma dienu. Ja prasītājs tieši piemērotu līgumā noteikto līgumsoda aprēķināšanas formulu, tad aprēķinātais līgumsods par 2211 nokavējuma dienām būtu nesamērīgs. Tādēļ prasītājs, saskaņā ar labas ticības, samēriguma un dispozitivitātes principiem, aprobežo līgumsoda pieaugumu 10% apmērā no nesamaksātā galvenā parāda 3568,31 EUR un no atbildētāja pieprasa nesamaksāto līgumsodu 356,83 EUR apmērā. Līgumsoda piedziņa 10% apmērā no galvenā parāda atbilst Civillikuma 1716.panta trešajai daļai.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, lietā ir iesniegts lūgums izskatīt lietu bez prasītājas pārstāvja piedalīšanās, uztur prasību, tāpēc tiesa atzīst, ka lietu var izskatīt bez prasītājas pārstāvja piedalīšanās.

Atbildētājs uz tiesas sēdi neieradās, par tiesas sēdes vietu un laiku viņam tika paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Novērtējot minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka nav konstatēti Civilprocesa likuma 209.- 210.pantā noteiktie lietas izskatīšanas atlikšanas iemesli, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas noteikumiem lietu iespējams izskatīt bez atbildētāja klātbūtnes

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot zaudējumus.

Civillikuma 1590.pants nosaka, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Lietas materiāli apliecina, ka 2008.gada 20.oktobrī atbildētājs un aizdevējs SIA "INSERVISS GROUP" noslēdza aizdevuma līgumu Nr.08000304688 par aizdevuma 2575 LVL izsniegšanu uz 60 mēnešiem, vienojoties, ka atbildētājs saskaņā ar līgumā norādīto grafiku atmaksās prasītājam aizdevuma pamatsummu 2575 LVL un aizdevuma lietošanas procentus 1959,80 LVL, ikmēneša maksājums ir 75,58 LVL. Minētajā līgumā atbildētājs ar savu parakstu apliecinājis, ka ir iepazinies ar visiem noteikumiem, piekritis tos ievērot un pildīt.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.pantu, prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar 2011.gada 8.martā noslēgto cesijas līgumu un 2011.gada 21.novembra grozījumiem pie noslēgtā cesijas līguma, sākotnējais cedents savas prasījuma tiesības, kas izriet no līguma, cedēja (nodeva) KREDIT AB Marginalen (turpmāk- KREDIT AB Marginalen). 2012.gada 23.aprīlī KREDIT AB Marginalen tika pievienots Marginalen Bank Bankaktiebolag. Sākot ar 2012.gada 24.aprīli Marginalen Bank Bankaktiebolag bija

atbildētāja kreditors.

Saskaņā ar 2016.gada 19.decembrī noslēgto cesijas līgumu starp Marginalen Bank Bankaktiebolag un prasītāju, ar 2016.gada 23.decembri (prasījuma tiesību pārejas diena) prasītājs kļuva par atbildētāja jauno kreditoru, ar tiesībām pieprasīt no atbildētāja līgumā noteikto saistību izpildi pilnā apmērā (tai skaitā, bet ne tikai tiesības atprasīt galveno parādu, procentus (tai skaitā nākotnes procentus), līgumsodu (tai skaitā nākotnes līgumsodu), parāda ārpustiesas atgūšanas iedevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes iedevumus (tai skaitā tos, kas var rasties nākotne), kā arī tiesības uz jebkādiem ar prasījumiem saistītiem nodrošinājumiem — cesijas līguma 2.1.punkts).

Lietas materiālos esošais 2011.gada 8.martā noslēgtais cesijas līgums un 2011.gada 21.novembra grozījumi pie noslēgtā cesijas līguma un 6.pielikums apliecina, ka SIA "INSERVISS GROUP" ir atteikusies no savām tiesībām pret atbildētāju un cedējusi šīs tiesības prasītājai. Līguma pielikumā norādīts parādnieks /pers. A/, līguma Nr. 08000304688, līguma summa 2575 LVL. Tiesa uzskata, ka minētais cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi saistošs pusēm. 2008.gada 20.oktobra lietā esošais paziņojums apstiprina, ka atbildētājam tika nosūtīts paziņojums par parādsaistību cedēšanu. Saskaņā ar 2016.gada 19.decembrī noslēgto cesijas līgumu starp Marginalen Bank Bankaktiebolag un prasītāju, ar 2016.gada 23.decembri (prasījuma tiesību pārejas diena) prasītājs kļuva par atbildētāja jauno kreditoru. Atbildētājs noteiktajā termiņā parādu nav nomaksājis.

Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu, katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu. Samaksas pierādījums saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu gulstas uz parādnieku. Atbildētājs samaksu nav pierādījis.

Apmierināms prasītājas lūgums no atbildētāja piedzīt pamatparādu 3568,31 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. Atbildētājs savas saistības saskaņā ar noslēgto līgumu nav izpildījis, nav veicis līdz 2013.gada 25.oktobrim atlikušā aizdevuma galvenā parāda samaksu 3568,31 EUR apmērā, līdz ar ko no viņa piedzenama neatmaksātā aizdevuma summa 3568,31 EUR. Bet prasība daļā par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 17,00 EUR apmērā piedziņu ir noraidāma, jo lietā nav iesniegti dokumenti, kas apliecinātu šādu izdevumu esamību.

Apmierināms prasītāja lūgums no atbildētāja piedzīt līgumiskos procentus 3568,31 EUR apmērā. Minētie procenti aprēķināti par laika periodu no 2008.gada 20.oktobra līdz 2019.gada 15.novembrim 3568,31 EUR, līguma darbības laikā.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1946.panta izpratnē procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai, ja parādnieks pielaidis nokavējumu. Saskaņā ar aizdevuma līgumu Nr. 08000304688 procentu likme tiek noteikta 2,08% mēnesī no neatmaksātā galvenā parāda.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.panta nosacījumiem, prasītājai ir tiesisks pamats piedzīt no atbildētāja nolīgtos kredīta lietošanas procentus.

Atbildētājs nav apstrīdējis pielīgto procentu apmēru 2,08 % apmērā, kā arī nav apstrīdējis prasītāja veikto procentu aprēķinu. Tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti aprēķinājusi procentus. Procentu apmērs pierādīts ar prasītājas sastādīto aprēķinu. Tiesa secina, ka prasība šajā daļā ir apmierināma, jo atbildētājs nav savlaicīgi atmaksājis aizdevumu, līdz ar to, pielaidis nokavējumu.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu 356,83 EUR apmērā. Līgumsods aprēķināts par laika periodu no 2009.gada 29.janvāra līdz 2019.gada 15.novembrim, līguma darbības laikā, prasītājs samazina tā apmēru līdz 356,83 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai izpildītu nepienācīgi. Civillikuma 1717.pants (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) nosaka, ka līgumsoda apmēru nosaka līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Civillikuma 1720.pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Šajā gadījumā līgumsods bija noteikts par aizdevuma maksājumu nokavējumu.

Saskaņā ar aizdevuma līguma nosacījumiem atbildētājam bija pienākums atbilstoši aizdevuma līguma 5.1.punktam, gadījumā, ja aizņēmējs kavē līgumā noteiktos maksājumus, maksāt aizdevējam līgumsodu 0,5% apmērā no neapmaksātās summas par katru nokavēto maksājuma dienu. Atbildētājs savu saistību neizpildīja pienācīgi - nav atdevis prasītājaisaņemto aizdevuma summu tādā apmērā, kādā bija saņēmis. Nokavējuma sākuma datums 2013.gada 26.oktobris. Atbildētājs, parakstot līgumu, ir apņēmies ciest līgumsodu sakarā ar savu saistību nepienācīgu izpildīšanu. Saskaņā ar Civillikuma 1719.pantu, līgumsoda cietējs nevar izvēlēties starp līguma izpildīšanu un līgumsoda samaksu. Līgumsods bija tieši norunāts aizdevuma līgumā, kā arī atbildētājs ir pielaidis nokavējumu, nav apstrīdējis pielīgtā līgumsoda apmēru. Atbilstoši grozījumiem Civillikuma 1716.pantā, prasītājas aprēķinātais līgumsoda apmērs nepārsniedz summu 10 % no nesamaksātā pamatparāda uz prasības celšanas dienu. Tāpēc tiesa atzīst, ka lūgums par līgumsoda piedziņu ir apmierināms un no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenams līgumsods 356,83 EUR apmērā par laika periodu no 2009.gada 29.janvāra līdz 2019.gada 15.novembrim.

Civillikuma 1759.pants paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmajai daļai likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 procentus gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas par laiku posmu līdz sprieduma izpildes dienai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājai ir jāpiedzen tiesas izdevumi - valsts nodeva 445,77 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 EUR apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, kas nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 12.,41., 189., 191., 192., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „GelvoraSergel", reģistrācijas Nr. 40103837691, galveno parādu 3568, 31 EUR (trīs tūkstoši pieci simti sešdesmit astoņi eiro un 31 cents), līgumiskos procentus 3568,31 EUR (trīs tūkstoši pieci simti sešdesmit astoņi eiro un 31 cents) par laika periodu no 2008.gada 20.oktobra līdz 2019.gada 15.novembrim, līgumsodu 356,83 EUR (trīs simti piecdesmit seši eiro un 83 centi) par laika periodu no 2009.gada 29.janvāra līdz 2019.gada 15.novembrim un tiesāšanās izdevumus 448,97 EUR (četri simti četrdesmit astoņi eiro un 97

centi), kopā 7959,42 EUR (septiņi tūkstoši deviņi simti piecdesmit deviņi eiro un 42 centi).

Parāda samaksa ir veicama SIA „GelvoraSergeļ", reģistrācijas Nr. 40103837691, kontā: Nr. LV46HABA0551039500305, AS „Swedbank", kods HABALV22.

Noteikt SIA „GelvoraSergeļ", reģistrācijas Nr. 40103837691, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda 3568,31 EUR no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Prasību daļā par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 17,00 EUR apmērā piedziņu noraidīt.

Noteikt atbildētājam termiņu 10 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Latgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Daugavpils tiesā.

Daugavpils tiesas tiesnese I.Beitāne